

Foranstaltninger, der i sin Tid ere truffne i Henhold til foreløbig Lov af 24. August d. A. Jeg skal henvide til disse mine Udtalelser ved denne Lejlighed og anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme her i Tinget.

Chr. Rasmussen: Jeg kan yde min Tilslutning til de Udtalelser, som faldt fra det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) i Anledning af, at den højtærede Forsvarsminister i afgivte Efteraar af Hensyn til de vanskelige Høstforhold undlod at indkalde hele det Mandskab, som i Henhold til Hærloven skulde møde til fortsat Uddannelse. Jeg kan ogsaa for saa vidt udtale min Tilslutning til § 1 i Forslaget, dog ikke helt ud. Jeg er nemlig ked af, at den højtærede Minister ikke tog Skridtet fuldt ud ved nævnte Lejlighed og undlod helt at foretage Indkaldelse. Naar, hvad det angaar, er der neppe noget mere at sige dertil, idet Øvelserne ere afholdte, det Mandskab, der her er Tale om, har været indkaldt, saa det kan jo ikke nytte at sige noget dertil.

Derimod kan jeg ikke slutte mig til Forslagets øvrige Indhold, altsaa §§ 2—4. Jeg har den Opfattelse, at naar man nu en Gang har undladt at indkalde hele Mandskabet paa en Tid, hvor det i Henhold til Loven skulde indkaldes, og hvor maaske en stor Del af det havde belavet sig derpaa, kunde man lige saa gerne sige: „Vi slaa en Streg over det hele og undlade at indkalde de Folk senere, maaske paa et Tidspunkt, der kan være dem lige saa ubelejligt, som det i og for sig vilde have været for Mandskabet i indeværende Efteraar“. Men ogsaa af en anden Grund kan jeg ikke give min Tilslutning til disse Indkaldelser paa et senere Tidspunkt. Vi Socialdemokrater have den Opfattelse, at hele vort Militærvæsen ikke er meget værd, det har ikke nogen Betydning, hvad enten vi have et Militær eller ikke, vi kunne ikke forsvare os alligevel. Vi mene derfor, at alle Udgifter i saa Henseende eller i hvert Fald den langt overvejende Del af de Udgifter, vi nu have til Militærvæsenet, ere unyttige og skadelige. Derfor mene vi, at hvad der kan spares til Fremme af bedre Formaal end vore militære Historier, skal spares, og her kan man ved at undlade at foretage de Indkaldelser, som omhandles her i Loven, spare en Del. Det er det, vi mene, at vi burde gaa til, saa at man paa dette Punkt gør Skridtet fuldt ud og und-

lader at indkalde det Mandskab, der nu en Gang er blevet fri.

Jeg skal derfor anbefale, at det høje Ting slutter sig til § 1 i Loven, men at man undlader at vedtage de øvrige Paragraffer.

Zahle: Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, kan slutte sig til den første Paragraf i nærværende Lovforslag, idet vi anse det for meget godt, at man ophævede Kantonnementet for i Aar af Hensyn til de vanskelige Høstforhold. Kun skal jeg gøre den Bemærkning, at det i og for sig er beklageligt, at den i sig selv heldige Foranstaltning blev truffen paa saa sent et Tidspunkt, at mange af de unge Mænd, der skulde ind til Kantonnement, havde belavet sig derpaa, saa det blev et forholdsvis ringe Antal, der benyttede sig af den Frihed, der blev given. Ved de Afdelinger, som bleve indkaldte i Aar, men ved hvilke de værnepligtige unge Mænd kunde faa Fritagelse for Indkaldelse efter Ansøgning, var der jo, som den højtærede Minister ved Forelæggelsen oplyste os om, i alt kun 58, der anmodede om at slippe fri. Derimod var der ikke mindre end 684 værnepligtige, der ansøgte om at komme ind, uagtet de hørte til de Afdelinger, som ikke behøvede at komme ind og deltage i Kantonnementet i Aar. Dette maa jo antages for en væsentlig Del at hidrøre fra, at denne Foranstaltning blev iværksat saa sent. Og selv af Hensyn til Høsten havde det ogsaa været ønskeligt, om denne Foranstaltning var bleven truffet noget tidligere. Imidlertid, sent er bedre end aldrig, og den højtærede Ministers Skridt var i og for sig en gavnlig og heldig Foranstaltning, som vi kun kunne billige.

Men det vilde være højst ubehageligt for de unge Mænd, som af Hensyn til Høstarbejdet slap for Kantonnement i Aar, hvad de dog havde forberedt sig paa og vidste, at de kunde vente, om de nu skulde indkaldes til Kantonnement næste Aar. Og der er jo heller ingen Anledning dertil af patriotiske Hensyn, eller hvad man ellers vil paaberaabe sig. Den højtærede Minister har udtalt, at Forsvaret kræver, at de skulde ind til Kantonnement næste Aar. Men efter hele den Tilstand, i hvilken Konseilspræsidenten og Forsvarsministeren rolig i de Aar, hvori han har haft Magten her i Landet, har ladet Forsvarsvæsenet henligge, synes det mig kun at have liden Betydning, om det Kantonnement, som